

AMODIOZKO POEMA BI

Gaua eta gatza

Egunen batean esnatzen banaiz
zure besoen artean,
ez presarik izan, ez begiak ireki.
Emadazu pa masailean,
Klimten pinturan bezala.
Ez dira-eta urrun izango huntzorria, lore urrekarak.
Emadazu musu eskuekin,
itsuka.

Garbitzaileen kamioiak eramango du,
benetako zaborrekin nahastuta,
gure gauaren zelofana.

Gatza emango dizut nik gosari.
Urre zuria,
penaren pisuak flota dezan
ezinezkoaren bainu-ontzi
erabilian.

Ez naiz Wendy

Nire gorputza da
mundura lotzen nauen arkitektura.
Zutik dago
arkitektura horren hezurdura.
Mamia emea da;
azala neu naiz.

Eta ni ez naiz Wendy,
batzuetan hegan egin arren
eta peterpanekin jolastea gustatu.

Tipula xehetzeko orduan ere,
badakit leihotik begiratzen.

Emakume sonbreroduna naiz ni,
aipatuezin den hori
Chagallen pinturan bizi eta
Silvioren abestian hil nahi duena.

Amodio koldarretatik ihesi nabil,
lapurtutako moto batean.
Eta bateria jotzen dut ilunpean..

Miren Agur Meabe